

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡΙΘ. 211

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1904

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΞΤΗ

ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Μετά την τελευταίαν, πλήρως αποτυχούσαν κατά δυστυχίαν, απόπειραν πρὸς λύσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡμῶν, μὴ δυναμένη ἀναμφισβητήτως νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖράς της καὶ νὰ μείνῃ ἀπαθὴς θεατρῆς τῆς καταστάσεως, προβαίνει εἰς νέαν ἐνέργειαν, ἀπευθύνουσα ἐπὶ τούτῳ Ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς καὶ τιμωτάτους χριστιανοὺς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἣν δημοσιεύομεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον.

Μετά τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἀποστέλλει πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκουμένου Πατριάρχου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν γνωστήν ἤδη καὶ δημοσιευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἅμα τῇ παραλαβῇ της.

Περὶ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τῶν Πατριαρχείων Κων/πόλεως, ἥτις διαλαμβάνει περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὴν πολυωνύμων κινδύνων ἐκ τῆς χηρείας της καὶ ἐκ τῆς λυπηρᾶς διαρρέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, πλειστάκις ἐσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων. Ἐγγραφον ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου εὐκρινείας ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας μας, συντεταγμένον καὶ διαπνεόμενον εἰς πᾶσάν του λέξιν ὑπὸ τῶν θείων ἀληθειῶν καὶ ἀρχῶν διὰ τῶν ὁποίων ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀνέστησεν τὴν ἀνθρωπότητα, θὰ παραμείνῃ ὁμολογουμένως διηνεκῆς παρηγορία καὶ βάλαμον διὰ τὰ τελευτάτα μεγάλα τῆς ἐκκλησίας μας δεινᾶ.

Ἡ δὲ σημερινὴ Ἐκκλησις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὑπέροχον ταύτην ἐγκύκλιον καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἀδελφικωτάτας παραινέσεις τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν πάσχουσαν ἰδικήν μας, συνετάχθη προδήλως ἐν

πνεύματι ἀπολύτως εἰρηνικωτάτῳ, ἀπολύτως ἀρμόζοντι πρὸς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, δι' οὗ καὶ μόνον εὐθελυτὴ τὸ ζήτημα, ὅπερ ἐπὶ τέσσαρα μὲν σχεδὸν ὅλα ἔτη κρατεῖ ἐν ἀναστατώσει καὶ διαιρέσει σύμπαν τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς Νήσου, μυρία δ' ἐπιφέρει κακὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν πατρίδα.

Διὰ τῆς ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὑποδεικνύει, ὅτι μόνον διὰ τῆς μητρικῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀρωγῆς τῆς τῆς Ἀγιωτάτης Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν δύο ἄλλων Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν εἶναι δυνατόν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ ποθητὸν τέλος.

Ἡ ἀπόφασίς περὶ αἰτησίᾳς τῆς ἀρωγῆς τῶν Ἀγιωτάτων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἔχει ἤδη ληφθῆ, ὡς πολλοὶ ἂν σημεῖον πλέον ἢ ἄλλοτε ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας ἀνάγκη τῆς βοήθειας ταύτης διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῶν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐπέπεσε.

Τοῦτο κηρύττει σημεῖον ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, τοῦτο ἔχουσιν ὡς σκέψιν πάντες ἰσως οἱ ἐν τῇ Νήσῳ, τοῦτο ἐπὶ πλέον φρονοῦσι καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς Νήσου συμπατριῶται ἡμῶν—ἂν κρίνωμεν ἐξ ὧν γράφουσιν ἡμῖν—ὅτινες ὅσον καὶ ἡμεῖς λυποῦνται διὰ τὴν σημερινὴν κατάσταση.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἐπιβάλλει ἡμῖν τὴν ταχείαν ἀποκατάστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀκαισίου ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία ἐπέσεν, οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιερεῖς τῶν δεδουλωμένων Ἑλληνικῶν εἶνε καὶ ἀρχιερεῖς τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων. Καὶ ἂν αὐριοι, ὡς εἶνε πιθανώτατον, κληθῇ καὶ ἡ Κύπρος νὰ συμμετάσχῃ ὡς μέρος τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ εἰς θυσίαν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, δὲν θέλομεν ἂν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν φόβον, ὅτι θὰ εὗρεθῇ ἀνευ κεφαλῆς, σπαρταττομένη ἐσωτερικῶς, στέρουμένη ἰσως τῆς ὑψίστης τιμῆς τοῦ νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ καθήκον της.

Ταῦτα προβλέπουσα, ἡ τε Ἐγκύκλιος τῶν Πατριαρχείων καὶ ἡ σημερινὴ Ἐκκλησις τῆς Συνόδου ἡμῶν, θέτουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Κυπρίων καὶ τὸ καθήκον τῆς φιλοπατρίας, καὶ ἐπιστῶσι

τὴν προσοχὴν καὶ προφύλαξιν ἐκ πολλαπλῶν, φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν, παγίδων καὶ κινδύνων, ὅτινες ἐπικρέμονται ἐφ' ἡμῶν.

Ὅτι δὲ διὰ τῆς ἀρωγῆς τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν κινδυνεύουσι τὰ προνόμια τῆς ἡμετέρας, οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάρχει ὁ πιστεύων σήμερον.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εὐρύτατα ἐιαφωτίζει εἰς τὴν σημερινὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, λέγουσα καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ ὅτι τρεῖς ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συνώμοσάν ποτε ὅπως καταστρέψωσιν ἀδελφὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν τοῦναντίον πάμπολλα ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ἃ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι ἀνήγειραν, ἀνῶρθωσαν καὶ ἐνίσχυσαν ἀδελφάς. Ἐκκλησίας ἐν ἀσθενείᾳ κείμενας ἐμπράκτως οὕτως ἀποδεικνύουσαι τὸ φιλαδέλφον αὐτῶν.

Ἡ δὲ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρθόδοξος κόσμος τῆς Κύπρου θ' ἀποδεχθῇ τὰς παραινέσεις τῆς τε ἐγκυκλίου τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ἐκκλησιᾶς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς εὐαγγέλια σωτήρια ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ἑποψίν καὶ ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν.

Ὡς ἄριστον δὲ οἰωνόν χαιρετίζομεν ἡμεῖς τὴν ἀποστολὴν πρὸς ἅπασαν τὴν Κύπρον τῆς τε ἐγκυκλίου καὶ τῆς ἐκκλησιᾶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς ταύτας, καθ' ἃς, ὑμνοῦντες τὰ Πάθη τοῦ Σωτῆρος, προσδοκῶμεν τὴν ἑνδοξὸν Του Ἀνάστασιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Πρὸς τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς καὶ τιμωτάτους χριστιανοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά,

ΔΙΑΒΙΒΑΖΟΝΤΕΣ ὑμῖν τὴν παρὰ πόδας Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν παραινετικὴν Ἐγκύκλιον, θεωρήσαμεν πρέπον νὰ προτάξωμεν καὶ ὀλίγα ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτὸν τείνοντα σκοπόν. Ὅταν ἄλλως ἔτιροι οὐχὶ ἀμέσως

πάσχοντες βηνύωσι κραυγήν δδύνης ἐπι τοῖς ἡμετέροις παθήμασι, λίαν φυσικὸν καὶ εὐλογον εἶναι νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνὴ ἡμῶν αὐτῶν τῶν πασχόντων. Καίτοι δὲ ἀνηγγελαμεν ἐπισήμως εἰς ὑμᾶς τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου, κρῖμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπελθόντα δεινὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ, πάντως ὅμως ἐν τινὶ μέρει ἤλθον ταῦτα εἰς τὰς ὑμετέρας ἀκοάς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ὑμῶν αἱ καρδίαι βαθέως ἀλγοῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, διὰ μὴ θέλοντες νὰ ἐπαυξήσωμεν τὴν δδύνην ὑμῶν μηδὲ βλέποντές τι τὸ ἀνύσιμον ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ἐξιστορήσεως ἀξιοθρηνητοῦ κατὰ στάσεως κεφαλαιωδῶς μόνον καὶ ἐν τοῖς κυριωτέροις σημείοις ἐπεξερχόμεθα τὰ κατ' αὐτὴν ἐφιστῶντες τὴν ὑμετέραν προσογὴν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως τῶν πραγμάτων, θερμὴν ἔκκλησιν ποιούμενοι εἰς τε τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοπατρίαν ὁμῶν ὅπως ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀποβλέψωμεν πάντες πρὸς αὐτά. Ἐὰν τοιοῦτον, πνεῦμα πρυτανεύσῃ παρ' ἡμῖν, ἀγνὸν, χριστιανικὸν καὶ ἀδελφικόν, αἰτίως καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς τε ἐκκλησίας καὶ πατρίδος ἡμῶν, θὰ λυθῇ ζήτημα ἐπὶ τέσσαρα μὲν σχεδὸν ὅλα ἐκ τῆς κρατεῖν ἐν ἀναστατώσει καὶ διαίρεσει σύμπαν τὸ ὁρθόδοξον χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς νήσου, μυρία δὲ ἐπενεγκόν κακὰ εἰς τε τὴν ἔκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὴν πατρίδα.

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἐν τῇ καθόλου Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν μέχρι σήμερον καὶ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων βαδίζουσι καὶ εὐθύνουν εἰς πέρας κατὰ νόμους καὶ ἱεροὺς κανόνας, ὧν τὸ κύριον οὐδεμίαν Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξος ἐπὶ μέρους Ἐκκλησία δικαιούται ἢ δύναται νὰ προσβάλῃ. Ταῦτα πάντα ἀποτελοῦσι τάξιν μὲν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν μετὰ θαυμασμοῦ ἀπέβλεψαν οἱ αἰῶνες, δύναμιν δὲ ὑπερφυᾶ, δι' ἣς κρατύνεται μὲν καθ' ἑαυτὴν ἡ Ἐκκλησία, περιγίγνεται δὲ παντὸς πολεμίου εἴτε ἐσωτερικοῦ εἴτε ἐξωτερικοῦ.

Ἡ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος Κύπρου Ἀγία Ἐκκλησία εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Παύλου ἀπετέλεσεν ἐκτοτε μέχρι σήμερον σπουδαῖον θαλερὸν κλάδον τοῦ ὅλου κορμοῦ τοῦ δένδρου τῆς καθόλου Ὁρθοδόξιας. Ὡς τμήμα δὲ ταύτης κυβερνᾶται ὑπὸ τῶν αὐτῶν νόμων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἀποτελοῦσα οὕτω μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ μέρους ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τὴν μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Κατὰ τοσοῦτον δὲ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὡς ἀδελφὴ καὶ μέλος τοῦ ὅλου σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον στερρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως στοιχεῖ καὶ ἀποδέχεται ἅπαντας τοὺς ἱεροὺς αὐτῆς θεσμούς.

Πρὸ τετραετίας περίπου ἐγεννήθη παρ' ἡμῖν, ὡς μὴ ὠφελε, ζήτημα ἐκκλησιαστικόν καὶ κανονικόν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Τὸ ζήτημα τοῦτο καθόσον ἦτο δυνατόν καὶ

ἐπετρέπετο ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων προσεπάθησεν ἡ τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς νήσου διευθύνουσα Ἀρχὴ νὰ ἐπιλύσῃ ἐπιτοπίως. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον στάδιον, τὸν πρῶτον σταθμὸν τοῦ ὅλου ζητήματος. Δυστυχῶς ὅμως δυσάρεστα γεγονότα ἐπελθόντα μετήγαγον ἐντεῦθεν τὸ ζήτημα εἰς ἑτέραν σφαῖραν δικαιοδοσίας, ἐξ ἣς ἐξηρτήθη ἡ λύσις αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ἀπετέλεσε τὸ δεύτερον στάδιον τοῦ ζητήματος. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς νήσου, ἡ Ἱερά Σύνοδος, καίτοι ἐν ἀρχῇ ἐθεώρει, ὡς ἄνω-ἐρρέθη, ὅτι τὸ ζήτημα ἡδύνατο κανονικῶς νὰ τελειώσῃ ἐνταῦθα, οὐκ ἤτιτον, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου εἶδεν ἀδύνατον τοῦτο, ἑστέρεξεν εἰς τὴν νείαν ὁδὸν ὑπὸ τύπον κανονικὸν ἤδη μηδαμῶς προσβάλλοντα τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἡ δευτέρα αὕτη φάσις τοῦ ζητήματος ἐνεῖχεν ἐν ἑαυτῇ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ὁμοφώνως ὅφ' ἀπάντων ἐν Κύπρῳ ἐπεδοκιμάσθη, προσεδόκατο δὲ ἐναγωνίως τὸ τέλος. Καὶ τὴν μὲν πρῶτην διαχείρισιν τοῦ ζητήματος εἶχεν ἡ Ἱερά Σύνοδος Κύπρου, τὴν δὲ δευτέραν ἰφισιδλήτως, τρόπον τινά, οἱ ἀγιώτατοι τρεῖς Πατριάρχαι ἡγουμένου τοῦ Οἰκουμενικοῦ.

Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος ὅπως θέσω μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν ὅλην ἐν τῷ ζήτηματι ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς διαίτησις τῶν Ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν καὶ ἀπὸ ταύτης μέχρι σήμερον ἐργασίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου. Τοῦτο μόνον ἀρκούμεθα νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὡς εἰς λειτουργίαν ἱερὰν ἀποβλέψαντες ἐνηργήσαμεν καὶ ἐνεργοῦμεν ἐν πάσῃ ἀγαθῇ συνειδήσει, ἐνὸς καὶ μόνου στοχαζόμενοι: πῶς τὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν ἐκκλησίας νὰ λάβωσι τὴν κανονικὴν καὶ ἐπιφελῆ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἰδραίων βάσεων.

Περὶ δὲ τῶν Ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν, τοῦτο ἔστω ὑμῖν γνωστὸν, ὅτι ἡ ἀδελφικὴ σύμπραξις, συνέργεια καὶ βοήθεια αὐτῶν ἐν ἀνάγκαις τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ θεσμὸν ἱερὸν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπ' αἰώνων λειτουργοῦντα κανονικῶς ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας. Τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἀνετέθη εἰς Αὐτοῦς ἡ διαίτητικὴ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν ζητήματος προσέειμεν εἰς τὴν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐτυμηγορίαν τῶν Ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν ὑπέρροχον νομικὸν καὶ κανονικὸν κύρος.

Οὕτω λοιπὸν οἱ Ἀγιώτατοι Πατριαρχαὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιλαβόμενοι τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, μετὰ μελέτην καὶ ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ἐξηγγεῖλαι τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν Αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη οὕτω ληφθεῖσα ὑποχρεοῖ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου εἰς ἀποδοχὴν αὐτῆς. Τοῦτο ἐπιτάττουσιν οἱ ἱεροὶ κανόνες τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Εἰς ταύτην δὲ παρακούοντες τιθέμεθα ἐκτὸς τῶν ἱερῶν τούτων κανόνων. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη πρὸ χρόνου πολλοῦ, δέον δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ εἰρήνης ἐν

τῇ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησίᾳ. Ἐρ' ἱκανὸν σαλεύεται ἐν πελάγει ἐπικινδύνως ἡ νοητὴ ὁλκὰς τῆς Κυπριακῆς ἐκκλησίας, καιρὸς δὲ εἶναι νὰ φθάσῃ εἰς εὐδιον λιμένα. Πρὸς τὸ ποθητὸν τοῦτο τέρμα ἀπαιτεῖται πλήν τῆς πατρικῆς βοηθείας τῶν Ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν καὶ ἡ συνέργεια παντὸς τοῦ ὁρθόδοξου χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς νήσου. Ὁφειλομέν ἅπαντες μετὰ σιδασμοῦ καὶ ἐγγνωμοσύνης νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν μητρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ταύτην ἀρωγὴν τῆς τε Ἀγιοτάτης μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων δύο Ἀγιοτάτων Ἐκκλησιῶν «ἐπὶ τῷ ἀσφαλίσαι τὴν νομιμότητα καὶ τὰ πολύτιμα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν δίκαια» ὡς ἐπὶ λέξει δηλεῖται ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Ἐγκυκλίῳ.

Δὲν ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ ὅτι τρεῖς ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συνώμοσάν ποτε, ὅπως καταστρέψωσιν ἀδελφὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν· τούναντίον πάμπoλλα ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ἃ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι ἀνήγειραν, ἀνώρθωσαν καὶ ἐνίσχυσαν ἀδελφὰς Ἐκκλησίας ἐν ἀσθενείᾳ κυμέναις, ἐμπράκτως οὕτως ἀποδεικνύουσαι τὸ φιλάδελφον αὐτῶν.

Περὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὡς προέδρου ἁπασῶν τῶν ὁρθόδοξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖται τράνω, ὅτι πρωτεβούλως εἰς πάσας τὰς ἐν λόγῳ ἀδελφικὰς ἐνεργείας τῶν ἐκκλησιῶν ἀείποτε πρωτοστατεῖ εἰς αἰσιον πέρας ἀγούσα αὐτάς. Ἡ τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἐκκλησία καθ' ἅπαντα τὸν ἱστορικὸν αὐτῆς βίον πλειστάκις ἐλαβεν ἀφορμὴν, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν μητρικὴν καὶ ἀδελφικὴν βοήθειαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν παντοίαις δυσχερείαις καὶ ἐκκλησιαστικαῖς ζητήμασι. Τὴν δὲ βοήθειαν ταύτην προθύμως πάντοτε παρασχεύσα ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπ' ἐγγνωμοσύνητων βοηθοῦμένων, οὐδέποτε ἠθέλησε οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰ τῆς αὐτονομίας τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν δίκαια. Καὶ νῦν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι καὶ τῇ αὐτῇ στοργῇ καὶ ἀγάπῃ θερμὴν ποιεῖται ἔκκλησιν εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοπατρίαν ἡμῶν καλοῦσα ἡμᾶς εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἡμετέρου καθήκοντος καὶ προσφύλαξιν ἐκ πολλὰ πλὴν «φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν παγίδων καὶ κινδύνων» οἵτινες ἐπικρέμονται καθ' ἡμῶν. Εἶναι ταῦτα ῥήματα γνησίως εὐαγγελικὰ μητρικά τε καὶ ἀδελφικά, ῥήματα μετὰ σιδασμοῦ γινόμενα ἀποδεκτὰ ἐν παρομοίαις περιστάσεσι καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀλλοεθνεῖσιν ὁμοδόξοις. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπαιτοῦμεν εὐλαβὴ ὑπακοήν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας παρ' ἐτέρων κακῶς δυσπειθούτων, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ἑτεροδόξοι ἐκκλησίαι

μετά πολλῆς ἐπιμελείας καλλιεργοῦσιν ἀγαθὰς καὶ ἀδελφικὰς σχέσεις πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἄλλας αὐτοκεφάλους ὁμοδόξους, παρωδῖαν θλιβεράν καὶ ἀσέβειαν θὰ ἀπετέλει πᾶσα ἐκ μέρους ἡμῶν παρακρῆ εἰς τὴν συμπαθὴ καὶ φιλόστοργον ταύτην πρὸς ἡμᾶς φωνὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί, ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ λάβωσι τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, ἀναδεικνυμένου Ἀρχιεπισκόπου ὃν ἂν καλέσῃ ὁ Κύριος. Ἀποκρούοντες δὲ τὴν εἰς τοῦτο ἀναγκαίαν ἀρωγὴν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ ἀφιέμενοι εἰς ἐαυτοὺς ἐπ' ἀόριστον θὰ κλυδωνίζωμεθα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ νῦν σάλῳ, ἐν μύρισι κακοῖς ὑφ' ὧν περιβαλλόμενῃ καὶ περισφιγγομένῃ ἡ Ἀγία ἐκκλησία ἡμῶν θὰ παρωθήται εἰς καταστροφὴν. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν μὴ θέλων τὴν τοιαύτην καταστροφὴν ὡς καλὸς ποιμὴν προνοῶν καὶ περὶ τοῦ ἑκατοστοῦ προβάτου παρέχει πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν μέσα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ σωθῶσιν. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἅπαντες οἱ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἱερεῖς θεσμοὶ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λειτουργοῦσι καὶ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἀνεῦ πανσφόρου προνοίας τεθειμένον. Οὕτως ἀποτελεῖται ὢν ὁργανισμὸς θαυμαστός πλήρης ζωῆς καὶ μετέχει πᾶν μέλος αὐτοῦ. Διὸ καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν μέλος αὐτοῦ, κλεινὸν ἀρχαῖον καθίδρυμα κληροδοτηθὲν εἰς ἡμᾶς ἐν κανονικῷ συνδέσμῳ πρὸς τὸ ὅλον σῶμα τῆς ἐκκλησίας, ἀν' ἀδελφώμεν νὰ τηρήσωμεν στερεῶς ἐν τῷ συνδέσμῳ τούτῳ διαδηλοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμῶς καὶ ὁμογνώμονως τὴν πρὸς τοῦτο θέλησιν ἡμῶν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, εὐχαριστήρια μὲν εἰς Αὐτήν καὶ τὰς ἄλλας δύο Ἐκκλησίας ἀπονέμοντες ἐπὶ τοῖς μέχοι τοῦδε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπ' αὐτῶν πιπραγμένοις, παρακαλοῦντες δὲ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ὅπως τῇ πρωτοβουλίᾳ Αὐτῆς ἐνεργηθῇ πᾶν ὅ, τι ὑπολείπεται πρὸς τελείωσιν τοῦ ἡμετέρου ζητήματος καὶ ἀνάδειξιν τοῦ κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπ' εὐγνωμοσύνην ἀδελφῶν συμπτάντων ἡμῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 18 Μαρτίου 1904.

† Ὁ Κυρηναῖος ΚΥΡΙΑΛΟΣ

προεδρεύας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

† Ὁ Ἡγουμένως Κύκλου

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

† Ὁ Ἡγουμένως Μαχαιῶν

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ

† Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀρχιεπισκοπῆς

ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Η. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀριθ. πρωτ.

5,708.

Οἱ ἀνὰ τὴν ἡσὸν Κύπρον διατελοῦντες Ἱερώτατοι Μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ ἐντιμότατοι κληρικοὶ καὶ εὐλαβεστάτοι ἱερεῖς τῶν ἐν αὐτῇ ἐπαρχίῳ μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐταῖς πόλεων καὶ χωρίων, εὐγενεστάτοι ἄρχοντες, ἐντιμότατοι ἀντιπροσώποι καὶ προϊστάτες, χορηγίμοι ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἑφοροὶ τῶν σχολῶν, καὶ λοιποὶ ἀπαξιόπαντες εὐλογημένοι ἐν Κυρίῳ χριστιανοὶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετρίότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ὑπερβλήτως διέφρασε χρόνος, καθ' ὃν ἡ ἀγιωτάτη ἀδελφὴ ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἡ τιμὴν καὶ κλέος ἐν ταῖς σεπταῖς αὐτοκεφάλαις ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ περιβεβλημένη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς, τῆς ἱστορικῆς ἀξίας καὶ τῶν ἔργων τῆς πίστεως, ῥόδον τοῦ μυσταίου, ἀδρυγῆς καὶ καχεκτούσα οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ὧν ταραττομένη εὐφραίνεται, πρὸ τῶν ὁμμάτων παντός τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος, ἐν θλίψει ἀγνίζοντος πρὸς ῥήξεις ἀδελφῶν καὶ σπαραγμῶν μελῶν μίας καὶ τῆς αὐτῆς χριστιανικῆς ὁρθοδόξου κοινωνίας. Κατὰ τὸν διαρρέυσαντα δὲ τοῦτον χρόνον, τὸ ἱερὸν σκάφος τῆς ἐκκλησίας κλονιστικῶς διακοστούσας ἐστερημένον καὶ ὡς ἑρμαῖον ἀντιπλοῦς διχνομαίνον ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον τοῦ σωτηρίου λιμένος ἀφίσταται τῆς ἐκείνης φερόμενον κατὰ σκοπέλων, ἐν αἷς προφανῆς ὁ ἀπειλὴν ναυαγίου κινδύνος.

Τοιοῦτου δυσωδίου θανάτου μέρτυς, μετὰ τοῦ λοιποῦ ὁμοδόξου κόσμου, παρισταμένη, ἀπωθεν μὲν τοπικῶς, ἐγγύτατα δὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, πλέον πάσης ἄλλης ἀρχῆς, ὡς εἰκόσ, ἄτε δὲ μήτηρ τε καὶ ἀδελφὴ καὶ οὕτω καὶ καλουμένη, στενωτέραν δὲ διὰ τῶν κίωνων σχέσιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς ἔχουσα, μίσην ἤλγηστον τὴν καρδίαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ζητήματος καὶ ὀδυτέραν ἀσημέραι τὴν οὐνὴν αἰσθάνεται ἐφόσον διασκοῦνται τὸν σάλον καὶ τὰ κύματα ἐπαφρίζοντα καὶ τὴν διχοστασίαν ἀδελφῶν τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον, εἰμὴ καὶ ἐπιδεινουμενὴν, προσδίδει.

Ἐν τῇ αὐτῇ καταρῶν ψυχικῇ διαθέσει καὶ ἐν πόθῳ ἀγαθοποιῶν ἀδελφικῆς συνεργίας, ἡ ἀγιωτάτη μήτηρ καὶ ἀδελφὴ, ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ τῆς πρώτης περὶ πλοῦς καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαραιτήτον ἐλαγισατο, εἰς αὐτῆς τε καὶ τῇ παρακλήσει τῶν ἀρμοδίων μελῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κύπρου μὴ ἀδιαφορήσαι πρὸς τῆς ἀλγεινῆς τῶν πραγμάτων ὀψευς, ἀλλὰ τὴν δυνατόν, ὑπὸ τῶν ἱερῶν δὲ παραδόσεων καὶ θεσμῶν ἐπιτροπομένην ἡ καὶ ἐπιβαλλομένην πρόνοιαν λαβεῖν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς παθεῖνης γαληνεύσεως, ὅπως ἂν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῇ πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐντολήν, κληρὸς τε καὶ λαὸς, πρὸς τὸ ἱερὸν καθήκον, ὡς τάχιστα ἀποβλέψῃ τὸ τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, ἐπὶ τῇ βῆται τῆς ἐπιτοπίου ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ τῶν θεσμῶν

καὶ προνομίων τῆς αὐτοκεφάλου καὶ αὐτονομίου ἀγιωτάτης ἐν Κύπρῳ ἐκκλησίας. Τοιοῦτος ἦν καὶ πρὸς τοιοῦτο τέλος ἐξεδηλώθη ἀπάρχῃς ὁ ἀδελφικός καὶ ἐγκάρδιος ἡμῶν πόθος. Τοιαῦτα ἦσαν αἱ σκέψεις καὶ αἱ κρίσεις ἡμῶν, ὅτε πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἱερωτάτους, μητροπολίτας, ἡ τὴν Ἱερὰν Συνόδον ἐπεστέλλομεν, παραινοῦντες τε καὶ προτροποῦμενοι καὶ παρακαλοῦντες πρὸς εἰρήνευσιν καὶ διαλλαγὴν, καὶ ὅτε μετὰ τῶν ἀγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων Πατριάρχων διασκεπτόμενοι ἀδελφικὴν καὶ κανονικὴν προὐδαλλόμεθα κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ, προσωρινὴν σύμπραξιν καὶ ἀρωγὴν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ Κύπρου ἐπὶ τῷ ἀσφαλίσαι ἀκριβῶς τὴν τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων αὐτῆς καὶ τὰ πολύτιμα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ὡς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας δικαία.

Καὶ νῦν δ' ὅτε, οὐδεμίαν οὐδαμῶθεν βλέπομεν προσέγγισιν τῶν διεστώτων, τὴν δ' ὁμοδόξον καὶ ἀγαπητὴν ἡμῖν κοινωνίαν τῶν ἐν Κύπρῳ χριστιανῶν, ἐν τῷ αὐτῷ διχασμῷ ἐμμένουσιν καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς ἀνίστατον, ὡς εἰ περὶ δογματικῶν προῦκειτο, καθάπερ ἐν ἀπωτέροις χρόνοις, διαρίσεων, τὰ αὐτὰ καὶ πρότερον φρονούντες τε καὶ ποθοῦντες, ἀδυνατοῦμεν ἐπίσης αἴσῃ εἶναι καὶ ὀλιγωρίαν τηρήσαι ἐπὶ τοιούτοις ἀνιάρσις, ἡ δὲ βεθεὶς θλίψις ἀγεί ἡμᾶς εἰς ἐκτελεσιν ἐτέρου καθήκοντος, ἥτοι τῆς παρούσης ἐκκλησιαστικῆς πρὸς τὸ φιλόδοξον καὶ φιλόπατρι φρόνημα πάντος ἀνεξαιρέτως Κυπρίου, ἀποτελοῦντος μέλους τῆς τε ἱεραρχίας, τοῦ τε πρεσβυτερίου, τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, τῶν ἐκασταχοῦ συμβουλίων, ἐπιτροπῶν καὶ ἐφοριῶν καὶ οἰκουμένης σωμμελίου καὶ παντός συλλήθδην τοῦ πληρώματος τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων κατοίκων τῆς γῆς ἡμῶν. Πάντας ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ἀδελφικῶς περιπτυσσόμενοι καὶ πατρικῶς εὐλογούντες καὶ εὐχόμενοι, ῥήματά τε ἀδελφῶν ἐστοργῆς καὶ ἐγάπης, φθιγγόμενοι ἐκθύμως προσφωνοῦμεν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς μίας ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας προσκαλοῦμεν ὑμᾶς εἰς ὅσον εἰρήνης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πλήρη τῶν διαμειφθεισῶν ἐκκλησιῶν λήθην, εἰς ἀπόσβεσιν ἀνθρωπίνων κομματικῶν παθῶν καὶ ἀπάλειψιν προσωπικῶν τυχῶν λόγων καὶ πάσης πρὸς ἀλλήλους ἐκνόμου ἀντιδράσεως καὶ ἀνωφελοῦς λογομαχίας, εἰς ἐναρξιν δὲ ἐμβριθοῦς, ἀγνῆς καὶ νομίμου ἐργασίας πρὸς εἰλικρινῇ ἐπιδίωξιν τοῦ κοινοῦ πάντων σκοποῦ καὶ τῆς κοινῆς ἀνάγκης, τῆς συγκροτήσεως, ὁλοκαύτου, κενονικῆς, κατὰ τοὺς ἡμετέρους θεσμούς καὶ κανονισμούς ἐκλογικῆς συνελεύσεως πρὸς ἀθρόον, γαληνεαίαν καὶ νόμιμον ἐκλογὴν προέδρου τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας καὶ ἀγαπητῆς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῆς. Ὡς ἰσόσον εὐφρανθήσεται, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῖν περιπόθητα, ἡ νῦν περιλυποῖ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ τοιούτῳ χαρμοσύνῳ εὐαγγελισμῷ ἐπαυδοῦ τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ἱερὸν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν περιβολὸν. Ἀλλὰ πόσον ὑμεῖς αὐτοὶ ἀγαλλιάσεσθε τῷ πνεύματι ἀγαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξαμένῳ—κατὰ τὸν Ἀπόστολον—ἐκοιμῶμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν καὶ ἔργῳ ἐνδεικνύμενοι τὸν

χαρακτήρα ὑμῶν ὡς γνησίων μὲν ὀπαδῶν τοῦ Χριστοῦ, πλῆστιν ἔχοντων ἀληθῆ, τὴν δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην, ὡς ἀκραφῶν δὲ πολιτῶν τῆς χώρας ὑμῶν ζηλωτῶν τῆς ἀρχαίας εὐκλείας καὶ τῆς εὐτατίας εὐημερίας τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος ὑμῶν, τῶν θεοσδότην καὶ πολυτιμῶν ἀγαθῶν, δι' ὧν καὶ ἐφ' ὧν ἐρείδόμενος καὶ λαὸς εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν ἐνασκῶν στερεῶ καὶ ἀσφαλεῖ τῷ βήματι δύνатаι δδεύειν εἰς τὰ τριῶν καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ τὴν ὑλικὴν ἅμα καὶ πνευματικὴν καὶ ἰθιτικήν κατεργάζεσθαι. Ἀκούσατε ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ περιπόθητα, ἀκούσατε κληρὸς καὶ λαὸς τῶν εὐσεβῶν Κυπρίων, τῆς εὐκρινούς καὶ μητρικῆς ταύτης φωνῆς τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶν ἅμα ἡ φωνὴ καὶ τῆς ἰδίας ὑμῶν ἐκκλησίας καὶ πατρίδος, ὁμοίως προσκαλεουσῶν ὑμᾶς εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν καθήκοντος, εἰς ἐκτίμησιν τῶν δεινῶν περιστάσεων, αἱ ἡ καθόλου ἐκκλησία διέχεται εἰς σιάνθμιον τοῦ κοινῇ συμφέροντος, εἰς προσοχὴν ἀπὸ τῶν φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν παγίδων, καὶ ἀπὸ τῶν φοβερῶν κινδύνων, οὓς συνεπάγεται ἡ διαίρεσις καὶ αἱ συγγραφαὶ αὐτῆς συνέπειαι. Ὑψώθητε ἀπὸ τῶν χαμαλῶν εἰς τὸ ὕψος τῶν γενικῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς χώρας ὑμῶν φροσίδων καὶ τεινοντες ἀλλήλους χεῖρα διαλλαγῆς καὶ προσεγγίσεως ἐπιζητήσατε τὸ νόμιμον, τὸ ἀληθές, τὸ ἀγαθόν, ἐν τοῖς ἰδίαις ὑμῶν θεσμοῖς καὶ εὐρήσατε! Ὁ ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμεῖς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιδείξαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος κατορθώσει ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσει. Θεμελιώσῃ καὶ πληρώσῃ ὑμᾶς καὶ τοὺς εὐσεβεῖς ὑμῶν οἴκους παντός ἡμεῶς καὶ σωτηριώδους ἀγαθοῦ, ἀμήν!

1903 Αὐγούστου 26.

† Ὁ Κωνσταντίνος ΙΩΑΚΕΙΜ
ἐν Χρῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
† Ὁ Ἐφραίμ ΙΩΑΚΕΙΜ
† Ὁ Ἰωνίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ὁ Εὐάνθης ΙΩΑΚΕΙΜ
† Ὁ Βελεγράδων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
† Ὁ Ἡλιουπόλεως ΤΑΡΑΣΙΟΣ
† Ὁ Νεοκαισαρείας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
† Ὁ Σμύρνης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
† Ὁ Βοδενῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

ΔΥΟ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΑΝΗΓΗΡΕΙΣ

Πολὺ ἐπιτυχεῖς ἐγένοντο αἱ δύο πανηγυρεῖς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν Μόρφου καὶ ἐν Ἀμμοχώστῃ.

Ἡ σύρροξ ὑπῆρξε μεγάλη, καὶ ἡ κινήσις ζωηροτάτη, παρ' ὅλον τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ.

Ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ ἐγένοντο πλεῖσαι, ἰδίως δὲ τὰ ζῶα ἐπωλήθησαν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, ἐξακολουθούσης εἰσέτι καὶ τῆς μεγάλης ζητήσεως, ἡμιόμων ἐξ Αἰγύπτου διὰ γεωργικὰς ἐργασίας, ἐνεκα τοῦ ἐνσκήφαντος ἐκεῖ καταστρεπτικοῦ τύφου εἰς τοὺς βουδάλους.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Τίς διωρίσθη.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἱμανθάνομεν, ὅτι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς ληφθῆ ἰδῶσι περὶ τοῦ τίς διωρίσθη Μίγας Ἀρμοστής Κύπρου.

Τῇ πρωΐᾳ δὲ τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Πάσχα ἐν τῷ ἐνταύθα Ἀγγλικῷ Ναφ, ἡ Α. Ἐξοχότης, ὅστις παρίστατο κατὰ τὴν λειτουργίαν, ἀνήγγειλεν ὅτι ὡς διάδοχός του ἐν τῇ Ἀρμοστίᾳ Κύπρου διωρίσθη ὁ Σέρ Κάρολος Κίγκ Χάρτμαν.

Τὸ ἀπόγευμα δὲ τῆς Κυριακῆς ἱμανθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Γκόαρ, ἀρχιλογιστής, ὅστις συνδέεται φιλικῶς μετὰ τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ μας, ἔλαβε τηλεγράφημα παρ' αὐτοῦ ἀγγέλλον τὸν διορισμόν του ὡς Ἀρμοστοῦ Κύπρου.

Ἐπὶ πλέον δὲ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἀνέφερε καὶ τὸ τηλεγράφημα τῆς Δευτέρας, τοῦ Ρίετυερ.

Ὁ Σέρ Χάρτμαν ἦτο τῶς Ἀρμοστής τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποικίας Σείρα Λέονε, ἐπὶ τῆς Αὐτικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς.

Ἀλλ' ὁ νέος Ἀρμοστής μας δὲν εἶναι παντελῶς ἀγνωστος καὶ ἐν Κύπρῳ.

Ἐπὶ τῆς Ἀρμοστίας τοῦ Βιδδωλφ (23 Ἰουνίου, 1879 μέχρι 9 Μαρτίου 1886) διετέλει ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἔπειτα δὲ καὶ βοηθὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας διοικητικὰς θέσεις. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένετο γαμβρός τοῦ Βιδδωλφ, νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

Λέγεται, ὅτι ὁ ἀρτί διορισθεὶς γράφειν πρὸς τινὰ φίλον του ἐνταῦθα, ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ Ἀρμοστία Κύπρου ἐπὶ πολὺ διημοφιλοῦνται μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μαργέτορ.

Ὁ νῦν Μ. Ἀρμοστής ἐτοιμάζεται πρὸς ἀναχώρησιν, ἀλλ' ἀγνωστον πότε ἀριθμῶς ἀπέρχεται. Πιθανὸν ν' ἀπέλθῃ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ νέου καὶ ἐν τῷ μεταξύ τὴν Ἀρμοστίαν ν' ἀναλάβῃ ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ ΕΙΣ ΛΑΡΝΑΚΑ

Οἱ ἐξ Ἑλλάδος προσκυνηταί. Λάρναξ, 5 Ἀπριλίου. — Τὸ ἀτμόπλοον «Βασίλισσα Ὀλγα» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας σήμερον περὶ ὥραν 7ην πρωινήν, εὐθὺς δ' ἀπεβιβάσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες τούτου ἐξ Ἑλλάδος προσκυνηταί, φέροντες ὅλοι διὰ κυανολεύκου ταινίας ἀνῆρτημένον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ σήμα τοῦ Ὁμίλου τῶν Ἐκδρομῶν.

Ἡ ὑποδοχὴ ἦτο ἀνεπίσημος, ἀλλ' ἡ παραλία ἔλη καὶ ἡ ἀποβάθρα ἔβρισον κόσμον. Ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας πολλοὶ προσεφώνησαν «καλῶς ὤρισάτε» πρὸς τοὺς ἀποβαίνοντας ἐλευθέρους ἀδελφούς,

εἰτα δὲ ξεναγοῦμενοι εἰς προσκυνητὰ καθ' ὁμολογίαν ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν περιηλθόν διαφόρα μέρη τῆς πόλεως.

Ἐν τινὶ γραφίᾳ παρὰ τὴν παραλίαν εὐρίσκειτο παρακολουθεῖν τὰ κατὰ τὴν ἔλευσιν τῶν ξένων μας καὶ ὁ Ἅγιος Κιτίου.

Περὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκπεριβιάσθησαν πάλιν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῶν εἰς προσκυνητὰ κατευθυνόμενοι εἰς Ἰόνην.

Τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβησαν ἀναχωρήσαντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ ἱατρός κ. Ν. Δέρβης μετὰ τῆς Κυρίας του, ὡς καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῆς Νήσου μας.

Η ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Κατ' ἐιδήσεις ἐκ Λεμεσσοῦ, ὁ Κάου, διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ καταστήματος τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποικιακῆς Ἱατρικῆς, ὅστις τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 15 τρέχοντος ἐπλήρη διὰ πυρετοῦ δολοφονία ὅτι ἀγνώστων ἐνφ' ἰδίᾳ εἰς τὸ ἐν τῷ σταθμῷ Λάκκω τοῦ Φράγκου εἰσημα τῆς Ἱατρικῆς, ἀπέθανεν ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ Λεμεσσοῦ ἱεροῦ ἱεροσολεύτου.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ προχθὲς ἐπέκρινεν ἀμοιβὴν 250 λιρῶν δι' ἐκείνον ὅστις δὲ παρέσχῃ τῇ ἀτυχηματικῇ πληροφορίᾳ συντηνόντας εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου τοῦ ἀποτροπαίου ἐγκλήματος.

ΕΝΑ ΠΑΙΓΝΙΑΙ ΚΡΙΚΕΤ

Παρουσία τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀριῶς ἐπαίχθη τὸ γυμναστικώτατον παίγνιον κρικετ ὑπὸ ὁμίλου κρικεττῆς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τμηματάρχαι τῆς Κυβερνήσεώς μας.

Τὸ παίγνιον παρεκολούθησε καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης μετὰ τῆς Λαίδης ὡς καὶ πᾶσαι καὶ πάντες οἱ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικίας.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ εἶχον στηθῇ καὶ δύο σκηναί, εἰς τὴν μίαν τῶν ὁποίων ὁ πῆρξι τὸ κυλικετον.

ΑΣΕΒΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΝΑΟΥ

Οἱ δράσται ἀγνωστοί.

Ἀποτρόπαιος βανδαλισμὸς διεπράχθη εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει μας Ναόν τῶν Αὐτικῶν κατὰ τὸν ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς.

Ἀγνωστὴ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε, εὐρόντες εὐκαιρίαν ἐνεκα τοῦ πυκνοῦ συνωστισμοῦ τῶν ἐκκλησιαζομένων, ἡ δυνήθησαν νὰ καταξισχίσωσι μερικὰ καθίσματα τοῦ ναοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ νὰ ρυπάνωσι τὸν ναόν διὰ περιττωμάτων, ἀτινα ἔρριψαν ἐντὸς χαρτίων.

Μόλις ἡ ἀσέβεια αὕτη ἀνεκαλύφθη καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ ναοῦ ἐβίβησαν εἰς ἐξετάσεις ἵνα ἀνακαλύψωσι τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας, ἐπενέβη δὲ καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία.

Μέχρι σήμερον ὁμοῦ οὐδὲν ἀνεκαλύφθη.

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰ πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.
Ἐκαστον φύλλον	γρ.	2.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Ὑπρίου».

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐξακολουθεῖ πλέον ἡ βροχερὴς καὶ
καὶρός μας; δηλαδὴ πλέον ἡ εὐχάρι-
στος διὰ τὴν Γεωργίαν, καὶ τόσον ὥστε
ἀπὸ πολλῶν ἐτών δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ
κατοικοὶ τὴν εὐνοίαν κατὰ Μάρτιον.
Τὸ Σάββατον ἔβριξε καθ' ὅλην σχε-
δὸν τὴν Νήσον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' ἐ-
κείνης βρέχει σποραδικῶς, ἐνῷ τὴν
Πέμπτην ἐγενικεύθη πάλιν ἡ βροχή.
Ἡ ἐποδεία δλων τῶν προϊόντων θε-
ωρεῖται ἤδη ἐξησφαλισμένη καθόσον καὶ
αἱ βροχαὶ ὑπῆρξαν ὑπεραρκεῖς.

ΤΑ Ζ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ

Ἡ παρουσία τῶν προσκενητῶν.
Τὴν προσεχῇ Πέμπτην ἀρχοῦν ἐν
Λάρνακι τὰ Ζ' Παγκύπρια, ἅτινα θὰ δι-
αρκέσωσι τέσσαρας ἡμέρας. Ἡ ἀνῆγυ-
ρις προμηνύεται ζωηροτάτη, καὶ ἡ προ-
σέγγισις δὲ εἰς Λάρνακα ἐξ Ἱερουσαλὴμ
καὶ τῶν δύο ἰσως ἀτμοπλοίων τῶν
μῆλων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν θὰ προσ-
δῶσι μεγαλειότητα λαμπρότητα εἰς τὰ
Ζ' Παγκύπρια.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

Διακόσμησις τῆς Ἑλλ. Λέσχης.
Ἡ αἴθουσα τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης
— ἦτις, ὡς ἐγράψαμεν, θὰ τεθῇ εἰς τὴν
διάθεσιν τῶν 83 Γάλλων περιηγητῶν
οἵτινες ἔρχονται σήμερον διὰ Κυρη-
νείας — διεκοσμήθη φιλοκάλως, ὥστε λι-
σθεῖσα διὰ μυρσινῶν καὶ σημαίων Ἑλ-
ληνικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν.
Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κυρηνείας, οἱ περι-
ηγηταὶ ἔφθασαν προχθὲς τὴν πρωίαν, μέ-
τεβησαν δὲ ἀμέσως εἰς Πέλλα Παῦς,

ὅπου διέτριψαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Χθὲς δὲ ἀνῆλθον εἰς Ἅγιον Ἰλαρίωνα.
Ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἐν Κυρηνείᾳ ὑπῆρ-
ξε θερμή.

Τοὺς περιηγητὰς συνώδευσέν εἰς Πέ-
λλα Παῦς καὶ ὁ Διοικητὴς Κυρηνείας κ.
Τσάμπερλαιν.

Τὸ ἀτμόπλοιο δὲ εὐ ἀφίκοντο ὄνο-
μάζεται «Ἰλ δὲ Φράνς».

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Ἡ λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως
εἰς τοὺς Μαοὺς Λευκωσίας ἀρχεταὶ ἀ-
πόψε κατὰ τὴν 12ην ὥραν. Κατὰ τὴν
1 δὲ ὥραν τῆς πρωίας δ' ἀρχίσῃ τὸ Τρο-
πάριον τῆς Ἀναστάσεως (Καλὸς Λόγος.)

— Αἱ ἐπὶ τῷ ἐξ Αἰγύπτου προελεύσε-
ων καθάρσεις ἡλαττώθησαν εἰς ἱατρικὴν
ἐξέτασιν.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ προσκληθεῖς
ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ
Τριπύτου ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολί-
της Κυρηνείας.

— Αἱ ἐργασίαι τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβου-
λίου ἐπαναλαμβάνονται τῇ Τρίτῃ τοῦ Θωμά,
6/19 Ἀπριλίου, καὶ οὐχὶ τῇ 10/23, ὡς
ἐξ ἀδελφίας ἀνεγράφη.

— Διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς παρελθούσης
ἐβδομάδος ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὅπου εἶχε
μεταβῇ πρὸ μηνῶν χάριν ἐμπορικῶν τοῦ ὑπο-
θέσεων ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Πικῆς.

— Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀνεχώρησεν
ἐκ Λευκωσίας εἰς τὴν Μητρόπολιν αὐτοῦ
ἵνα ἀιέλῃ ἐξ ἐστὸς ὁ Πανιερώτατος Μη-
τροπολίτης Κυρηνείας ἡ Α. Πανιερότης
θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὰ Πάσχα λίαν συντό-
μως εἰς τὴν πρωτεύουσάν.

— Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς παρελθούσης
Κυριακῆς ἀνεχώρησεν εἰς Μαρσίαν ὁ κ.
Παυλὴν Κωνσταντινίδης, δικηγόρος. Προ-
σκληθὲν ὑπὸ τῶν ἐν Μαρσίᾳ συναπατριω-
τῶν μας Κυρίων Ἀδελφῶν Μυρσεμάη
ἐπὶ ὑπερσπύσην δικὴν τινὰ μεταξὺ αὐ-
τῶν καὶ ἀσφαλτικῆς ἐταιρείας, ἀνευμέ-
νης νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ κτήματα τῶν
καῖντο κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ πό-
λει ἐκείνῃ μεγάλην πυρκαϊάν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κρήνου ὅπου πρὸ χρόνων
ἐμπορεύετο ὁ ἐκ τοῦ προπατείου τῆς Λευκω-
σίας Ἀγ. Ὁμολογητῶν φίλος κ. Λαῖκος Σ.
Λαμπερτιδης.

— Ἐπερογοδοντοῦντες τὴν ἡλικίαν ἀ-
πέθανε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ Πέ-
τρος Χατζηγεωργίου, ἐκ τῶν ἀρχαι-
κωτέρων καὶ ἐντίμων συμπολιτῶν μας. Ἀ-
φήκε πολλά τέκνα, καλῶς ἀποκαταστημέ-
να ἐν τῇ κοινωνίᾳ μν, πρὸς τὰ ὅποια
ἀπευθύνεμεν ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

— Τὴν πρωίαν τῆς προχθὲς ἀπέθανεν
πλήρης ἡμερῶν ὁ Κωνσταντίνος Κου-
μίδης, συμπολίτης μας χρηστός, διακρι-
θεὶς ὡς ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ
ἄκρα τιμωρίᾳ. Καταλείπει σύζυγον καὶ
τέκνα χρήσιμα τῆς κοινωνίας μέλη. Ὁ
«Κύπριος» ἀπευθύνει θερμότατα συλλυπη-
τήρια.

— ἙΛΛΗΝΙΣΜΟΣ. Μηναία ἑθνικὴ ἐ-
πιθεώρησις. Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ Φεβρου-
αρίου, ὀγκώδες καὶ πλευστώτατον εἰς ἀρ-
θρὰ καὶ πραγματείας ἑθνικῆς ὑποθέσεως.

— Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τοῦ
«Κυπρίου» διανέμεται καὶ παράρτημα.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΛΑΜΠΡΑ ΙΔΕΑ

Ὁ Ὀμιλὸς τῶν Ἐκδορῶν τοῦ Πει-
ραιῶς, πλήν τῆς ἐξόχου ἰδέας τοῦ ταξειδίου
εἰς Ἱεροσόλυμα ἐξετέλεσεν ἐφέτος καὶ ἄλ-
λην μίαν οὐχὶ ὀλιγώτερον λαμπρὰν ἰδέαν,
τὸ νὰ διέλθῃ δηλαδὴ τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ καὶ
ἐκ Λάρνακος ἵνα παραλάβῃ ἐπιβάτας διὰ
τοὺς Ἀγίους Τόπους.

Καίτοι δὲ ἡ προσέγγισις τῆς «Βασιλέσσης
Ὀλγας» εἰς τὰς ἀκτὰς μας ἀνηγγέλθη μό-
λις πρὶ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, ἱκανοὶ ἐν τού-
τοις ἐκ τῆς Νήσου μας ἐπωφελήθησαν τῆς
σπαλιωτάτης εὐκαιρίας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν
θρησκευτικὴν καὶ ἀκρόπολιν κατὰ τοιαύτας
ἡμέρας καὶ μετὰ συνοδείας ὁλοκλήρου ἐλευ-
θέρων Ἑλλήνων.

Ὁ Ὀμιλὸς τοῦ Πειραιῶς ὡς καὶ ὁ τῶν
Ἀθηνῶν πρέπει ὠριμένως εἰς τὸ ἐξῆς νὰ
ἐγγράψωσι τὴν Κύπρον ὡς τακτικὸν σταθμὸν
εἰς τὸ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα δρομολόγιόν των
συνεννοούμενοι κατ' ἀλλήλους, μὲ πρόσωπα
ἐντεῦθεν, ὅτε καὶ ἐγκαίρως θὰ προαναγγέλ-
λεται ἡ προσέγγισις τῶν ἀτμοπλοίων των.

Οἱ καλοὶ Ὀμιλοὶ πρέπει νὰ ἡξεύρωσι
ὅτι θὰ παρίσχωσιν οὕτω ἐκδόσεις εἰς
τοὺς Κυπρίους ἀνυπολόγιστον σημασίας.
Διότι ἂς λάβωσιν ἀπλῶς καὶ μόνον ὑπ'
ὄψε, ὅτι καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα — τόσον
πλησίον δηλαδὴ — δὲν δύναται νὰ πηγαί-
νουν οἱ Κύπριοι ἂν δὲν κάμωσι τὸν γύρον
τοῦ κόσμου καὶ μὲ χίλια ἄλλα βάσανα!

Ἡ ἐπιχείρησις — ἥς αἱ παντοῖαι ὠφελει-
αι δὲν χρῆζουσιν ἀπαριθμήσεως — θὰ στεφθῇ
ἀσφαλῶς ὑπὸ ταλάνῃ ἐπιτυχίας.

Ἐλθεθα δὲ βέβαιον, ὅτι προτείνοντας τοι-
ούτῳ τι σήμερον ἔχομεν συμφέρονος ὅλους
τοὺς Κυπρίους.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Διευθυντά τοῦ «Κυπρίου»

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Φωνῆς»
τῆς Κύπρου ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ ἐκ Λα-
πηθου Ι. Κ. διατριβή, ἐν ᾗ οἰκταίον καὶ
προσῆκον ἐγκώμιον πλέκεται πρὸς τὸν Πι-
νος. Ἀρχιμανδρίτην κ. Προκόπιον διὰ
τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς παρὰ
τὸ χωρίον Βασιλεία Μονῆς τοῦ Σινᾶ.

Ἰσχυροῦν λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ γράψας
ἐνθυμεῖται καὶ τὴν Μονὴν Ἀχειροποιήτου,
ποιούμενος ὁμῶς ἐσφαλμέναις παρατηρήσεις
περὶ αὐτῆς.

Ἄλλ' ὅταν τὰ πράγματα λαλῶσιν εἰναι
περιττοὶ οἱ λόγοι κ. Ι. Κ. Ἐν δὲ ἡθέλε-
τε εὐκόλως ἡδύνασθε νὰ παρατηρήσητε,
ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περὶ ταῦτα ἐξι-
σπερπαστά διωρθώθησαν καὶ ἡτρεπισθη-
σαν τὰ δομάτια, καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ,
ὅτι πᾶσα κατὰ τὸ παρὸν φροντίς δι' αὐτὰ
εἶναι περιττὴ πολυτέλεια. Ὁ ναὸς εἶναι
στερωτάτος, ἔχων μόνον ἀνάγκην ἐσωτερικῆς
διακοσμήσεως, ἥτις, ἐὰν κρῖνωμεν ἐκ
τῆς μέχρι τοῦδε φροντίδος πρὸς διορθώσιν τοῦ
ὅλου Μοναστηρίου, ταχέως θέλει ἐπιτευχθῇ
καὶ αὕτη.

Ἄλλο τὸ ζήτημα τῶρ. ἐὰν οἱ ἐν τῇ Μονῇ
Ἱερομόναχοι δὲν διατηρεῦσιν ἀμεικτον τὴν
καθαρότητα.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΕΧΝΗΣ

Πολύκροτον έπεισόδιον.

Είναι γνωστόν τὸ πατροπαράδοτον μῖσος, ὅπου οἱ Πολωνοὶ τρέφουσιν κατὰ τῆς Ρωσσίας, ἥτις πρὸ χρόνων ἐκυρεύουσα καὶ ἐξερρώσει σχεδὸν τὴν πατρίδα των.

Μία ἡμερὶς τῆς Βιέννης ἐσχάτως ἀνεγράψαν ἐν πολὺκροτον ἐπεισόδῳ, συμβάν ἐν τῇ Ρωσικῇ Δόλῃ ἐν κεντρῷ μίᾳ συναυλίας δοθείσης ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ πιανίστα, τοῦ Παδερέβσκη.

Ὁ Τσάρος ἦτο εἰς ὑψιστον βαθμὸν γοητευμένος ἐκ τοῦ ταλάντου τοῦ καλλιτέχνου, καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸν τὴν μεγίστην του εὐχαρίστησιν, τονίσας ὅτι ἰδιαιτέρως ἐχαίρετο εὐρίσκων τοιαῦτα χαρίσματα εἰς ἓν Ρωσσόν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ καλλιτέχνης, ὅστις προέκειτο νὰ δώσῃ πολλὰ κονσέρτα ἐν Πετρούπολει, ἐλάμβανε διαταγὴν παρὰ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν πρωτεύουσιν ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων.

Συγχρόνως δὲ ἀνηγγέλλετο εἰς αὐτόν, ὅτι ἐξεβάλλετο διὰ παντός ἐκ Πετρούπολεως. Αἱ ἡμερίδες, ἐν τούτοις, τῆς ρωσικῆς πρωτεύουσος ἀπλῶς ἐπληροφόρουν τὸ κοινόν, ὅτι ὁ κ. Παδερέβσκη ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς συναυλίας τοῦ ἀνεκὰ ἀπροόπτων ἀφορμῶν.

ΜΑΧΗ ΜΕ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Μία εἰδήσις ἐκ Τόκιο, λέγει, ὅτι κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Πόρτ Ἀρθούρ ναυμαχίαν τῆς 10 Μαρτίου, τὰ Ἰαπωνικὰ καὶ Ρωσικὰ τορπιλλοβόλα πολεμοῦντα εἶχον τόσο πολὺ πλησιάζῃ ἀλλήλα ὥστε τὰ πληρώματα των, ἐντὸς τοῦ ὅτι ἐχρησιμοποιοῦν τὰ ὅπλα των, ἐξασφενδύζον κατ' ἀλλήλων τεμάχια καρβουνῶν καὶ πᾶν ὅ,τι εὗρισκον πρίχαιρον!

Τὸ Ρωσικὸν ἀντιτορπιλικὸν Στερεγκούτσι εἶχε πατηθῇ ὑπὸ των Ἰαπωνικῶν πλέον ἢ ἅπαξ, κατὰ τὴν δευτέραν δὲ φορὰ, οἱ Ἰάπωνες κατέρωθσαν νὰ ἀναπετάσῃ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος των ἐπ' αὐτοῦ.

Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Μία ἡμερὶς τοῦ Βερολίνου μανθάνει, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Ὀλγα, ἀδελφὴ τοῦ Τσάρου, ἀπέρχεται εἰς τὰ πεδία τοῦ πολέμου, ὅπου ὁ ἀνυπότακτος, ὁ δεινὸς των Χειρουργικῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα εἶναι μόνον εἰκοσι τεσσάρων ἔτων ἡλικίας, καὶ εἶναι ὑπανδρευμένη μὲ τὸν Δούκα τοῦ Ὁλδενבורγ.

ΠΩΣ ΤΟΥΣ ΕΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΒΗΧΑ

— Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡσυχία μέσα εἰς τὸ δικαστήριον, ἀνέκραξεν ἐν νευρικῇ ἐξάσει εἰς Ἀγγλὸς δικαστής, ὅστις, ἐν ὃ ἀπήγγελλε τὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ μίᾳ δίκῃς, εἶχε πολλάκις διακοπῇ ὑπὸ τοῦ ἀγρίου βήχους τῶν ἀκροατῶν.

— Ἐδῶ μέσα, ἐξηκολούθησεν, ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ὅποιοι κάμνουσιν τρομερόν, καὶ ναμίζω, μεταδοτικὸν θόρυβον. Ἐάν δὲν μπορεῖν νὰ κρατήσῃ τὸν βήχά των, ὁφείλουσιν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς ὑπόσχουμαι νὰ τοὺς συστήσω εἰς ἓν νοσοκομεῖον φθισικῶν. Θὰ παρῶ γὰρ εἰς τοὺς θυρωροὺς νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν τὴν διαμονὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἰς ἐκείνους ποὺ κάμνουσιν τοιοῦτους θορύβους!

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΩΣ

(Μετ' ὅλων τῶν τροποποιήσεων.)

(Συνέχεια.)

4. Τὸ Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἣν ἀποδίδει εἰς τὴν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας προόδον τῆς βιομηχανίας τῶν οἰνοπνευματικῶν, καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξῃ πᾶν τὸ ἐφ' αὐτῇ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς ἀληθῆς, εὐελπίδος ταύτης βιομηχανίας, ἥτις διατελεῖ ἐν τοῖς σπαργάνοις.

Τὸ Συμβούλιον ἐπίσης ἐπιστὰ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς συστηματικῆς νοθεύσεως καὶ τεχνικῆς ἀπομιμήσεως τῶν Κυπριακῶν οἶνων ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξ οὗ μεγίστη προσγίνεται βλάβη εἰς τὴν ἐνδοπαγωγὴν τῆς Νήσου.

5. Ἐπειδὴ ἡ παραγωγὴ τῆς μετάξης θεωρεῖται ὡς σπουδαῖος πλουτοφόρος παράγων τῆς χώρας, ἡ Κυβέρνησις καθήκον ἔχει νὰ προστατεύσῃ καὶ πρὸς προόδον ὠθήσῃ τὴν σπρωττροφίαν τῆς Νήσου. Τὸ δὲ Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰ κυριώτερα σημεῖα, ὑποβάλλει τὴν βίαν τῆς ἀνάγκης λήψεως μέτρων ἐκασφαλίζοντων (τῶν μέχρι τοῦδε λαμβανόμενων καταδειχθέντων ἀνεπαρκῶν) τὴν καλὴν ποιότητα τοῦ ἐξωθεν εἰσαγομένου βομβυκοσπέρου, ἐφ' ὅσον τοιοῦτόν θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἰσαγῇται, τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐπιτοπίας παραγωγῆς σπέρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβλέψιν εἰς τὸ νὰ παραγῇ καλῶς τοιοῦτος τὴν ἐπιτοπίαν καὶ διδαγὴν τῆς καταλλήλου τοῦ σκώληκος διατροφῆς καὶ τέλος τὴν ἐγκαιρὸν ἀποκλάδωσιν τῶν βομβυκῶν.

6. Ὡς πρὸς τὴν μεταλλευτικὴν βιομηχανίαν τὸ Συμβούλιον ἐπαναλαμβάνει τὴν περυσινήν γνώμην του, ὅτι θὰ ἦνε πρόθυμον νὰ ψηφίσῃ πᾶν μέτρον ὑπὲρ αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ τηρῶνται τὰ ἰδιωτικὰ δικαιώματα καὶ μέρος τῶν ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως προσόδων διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ.

7. Τὸ Συμβούλιον διατελοῦν ἐν ἀπολύτῳ ἀγνοίᾳ τῶν λεπτομερειῶν τῆς εἰς τὸ Γεωργικὸν τμήμα ἀναθέσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς σπογγαλιείας ἀδυνατεῖ νὰ ἀποφηνῇται γνώμην, εὐχῇται δ' ὡς νὰ ἀποβῇ τοῦτο ὠφέλιμον τῇ χώρᾳ.

8. Τὸ Συμβούλιον ἐννοεῖ τὰς εὐχαριστίας του μετὰ των τῆς ἡμετέρας Ἐξουχότητος πρὸς τὰ ἱατρικὸν Τμήμα, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν Ἐντιμαρτυροῦντὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱατρὸν κ. Παυλίδην ὡς πρὸς τὴν διάσωσιν τῆς Νήσου ἀπὸ τῆς ἐνσκήψεως τῶν γειτονικῶν χωρῶν κατατρυχόντων λοιμικῶν νοσημάτων καὶ τὴν περιστολὴν καὶ ἐξάλειψιν τῆς ἐν Καρπασίᾳ ἐμφανισθείσης ἐνδογενούς, ἀλλὰ λυπεῖται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι αἱ γινόμεναι συστάσεις περὶ λήψεως μέτρων κατ' εἰδικὸν τιμὸς λοιμοῦ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

Ἀπορεῖ δ' ἐξ ἄλλου πῶς ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσέτι

ἀγροτικὸν τινα ἱατρὸν, καθ' οὗ τόσοι βάσιμοι καὶ σοβαροὶ καταγγελλοῦνται ἐγίνοντο.

Φρονεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι αἱ διὰ τὸ τμήμα τοῦτο, συντηρούμεναι ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ λαοῦ, συστάσεις του πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν, καὶ ὑποβάλλει, ὅτι ἂν εἰς καλοὶ δὲν ἀμείβωνται, οἱ δὲ κακοὶ δὲν τιμωρῶνται, ἡ ἀποβάλλωνται τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἀξίος λόγου οὗτος ἰλάδος θὰ καταστῇ πάντως ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν σπουδαῖον αὐτοῦ προορισμὸν.

9. Μετὰ χαρὰς μανθάνει τὸ Συμβούλιον τὴν προόδον τῶν λιμενικῶν ἔργων ἐν Ἀμμοχώστῳ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ, ὅτι τὸ ἐκτελούμενόν ἔργον θὰ εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ τὸν προορισμὸν του καὶ ὅτι ἡ δαπάνη εἶναι δυσαναλόγως μείζων πρὸς τὴν σμικρότητα τοῦ ἔργου.

Δὲν δύναται ἐπίσης τὸ Συμβούλιον νὰ λησμονήσῃ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡρνήθη, κατὰ τρόπον μὴ κολακεύοντα αὐτὴν πολὺ, νὰ παράσχῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο τὰς ζητηθείσας λεπτομερείας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου, πράγμα, δὲ περ ἐκτανδάλισεν εἰς ἄκρον σύμπαντα τὸν λαόν τῆς Νήσου.

10. Ὁ λιμὴν τῆς Λάρνακος ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ κυριώτερος τῆς Νήσου λιμὴν, καὶ ἐπομένως πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἐδέχετο τὸ Συμβούλιον τοῦτο πληρουμένην μίαν τῶν πολλάκις ἐπαναληφθεισῶν αὐτοῦ συστάσεων περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐν λόγῳ λιμένος, περὶ τοῦ ὁποῦ αὐτῶς πολλὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε ἐπιστάσεις ἡ Κυβέρνησις. Ὅταν δὲ τὸ ζήτημα ἀχθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, θέλει τοῦτο παράσχῃ εἰς αὐτό τὴν ἀρίστην αὐτοῦ σκέψιν.

11. Εἶναι λυπηρὸν τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι ὁ κ. Τσάμπερλαιν, τόσῳ ἔγγυς ἡμῶν ἀφικόμενος δὲν ἐπισκέφθη καὶ τὴν ἡμετέραν Νήσον, διότι ἐκτὸς τῆς τιμῆς, ἣν θὰ εἴχαμεν νὰ ἐνίσωμεν μίαν τοιαύτην προσωπικότητα, θὰ ἐλάμβανεν εἰς τῶν μᾶλλον ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Ἀγγλίας δρώντων ἀνδρῶν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ ἰδίᾳς ὁμᾶσι τὰ ἀποτελέσματα Ἀγγλικῆς διοικήσεως ἐπὶ τέταρτον αἰῶνα, τὰ ὅποια πᾶν ἄλλο, ἢ ὡς εὐχάριστα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν.

Εἴθε οὕτως νὰ ἐπισκέπτοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἀναξίως κακοδαίμονοσαν ἡμετέραν Νήσον, ἐκείνοι, ἀφ' ὧν κατὰ πολὺ ἡ τύχη ἡμῶν ἐξαρτᾶται, διότι ὑπάρχει ἐλπίς, ὅτι ἡ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐντύπωσις θὰ ἦτο δυνατόν ζωηρότερον πῶς νὰ ἐξεγείρῃ τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰ δικαιὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

12. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ δημοσία ὁδοποιεῖ προώδευσις, ἐπαισθητῶς καὶ τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει καὶ συνιστᾷ, ὅπως συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐργασία αὕτη μέχρι συμπληρώσεως πασῶν τῶν ἀναγκαίων δημοσίων ὁδῶν μετὰ λύπης του ὁμῶς παρατηρεῖ τοῦτο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀμελεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τεχνικά ἔργα ἢ τὰ ἀναλογούντα αὐτῇ τμήματα τῶν χωρικῶν ὁδῶν καὶ οὕτως

πολλοί τούτων μένουσιν ἀτελείς καὶ ἐπομένως ἀχρηστοί.

Ἐκαναλαμβάνει δὲ τὸ Συμβούλιον διὰ πολλοστήν φοράν τὰς συστάσεις τοῦ δπως σέβηται ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τοὺς νόμους τοὺς προστατεύοντας τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν.

13. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ περὶ ἀρ. δευτικῶν λεχθέντα ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχέτης τὸ Συμβούλιον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέλαβε γαῖαν δι' ἣς δὲν ἀπεζημίωσι τοὺς ἰδιοκτῆτας παρὰ τὰς ἐπανεπιλημμένας περὶ τούτου συστάσεις.

14. Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ σὶρ Οὐ. Σένδαλλ πρῶτον Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου ἐλύπησε πολὺ τὸ Συμβούλιον, οὗτινος ἐπὶ σειράν ἐτῶν προήδρευεν, ἡ δὲ μνήμη αὐτοῦ ὡς Κυβερνήτου τῆς νήσου θὰ μένη πάντως ἐντετυπωμένη παρὰ τῷ Κυπριακῷ Λαῷ, ὅστις θὰ ἐνθυμῆται, ὅτι εὐτεὶς διέγνω τὰ κύρια αἰτία τῆς κακοδαιμονίας αὐτοῦ καὶ συνηγόρησεν ἔστω καὶ ἀποτυχῶν ὑπὲρ τῆς ἀρσεως τούτων.

15. Τὸ Συμβούλιον ἐν πλήρει συν. δῆσει τῶν καθηκόντων τοῦ εὐχαρίστως ἀναμένει νὰ ἀχθῶσιν ἐνώπιόν του μέτρα πείνοντα πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῆς χώρας. Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος ὁμῶς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντα νομοσχέδια πείθουσιν αὐτό, ὅτι καὶ αὐθις θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ τακτικὴ ἐκείνη τοῦ παρελθόντος, ἥτις ἔφερεν εἰς διάστασιν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Συμβούλιον εἶαι πεπεισμένον, ὅτι ἵνα ἐπιέλθῃ καλὸν τι, τοῦτο θὰ προέλθῃ ἐκ συμπράξεως τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας, ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν δύνανται νὰ συμπράξωσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπὶ μέτρων εἰλικρινῶς ἀφορώντων τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου.

Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐννοῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς μονομερῆ πολιτικὴν, ἥτις βεβαία ἐστὶ εὐχὴ παρὰ τὸ πλεονέκτημα τῆς, ἀλλ' ἀντιμετώπους θὰ εὐρίσκη πανταχοῦ τοὺς ἀντιπρόσωπους τῆς Νήσου, ἡ δὲ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ τὴν μόνην εἰς τοῦτο ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν.

16. Πολλὴν προὔξινεσι τῷ Συμβουλευτικῷ λύπῃ ἡ μὴ ἐπικύρωσις τοῦ περὶ δασῶν ψηφισθέντος παρ' αὐτοῦ Νόμου. Εἶναι δὲ ἐτι μᾶλλον λυπηρὸν, διότι ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς τῶσας συστάσεις τοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ μέτρῳ ἐυλεύσεως καὶ ὁλοτομίας καὶ τῆς μείζονος ἐλευθερίας τῆς οὐσκήσεως ἐντὸς τῶν δασῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας, τοῦναντίον ἀπηγόρευεν αὐτὴν καὶ ἐκεῖ ἐνθα ὑπῆρχον κεκτημένα δικαιώματα.

17. Τὸ Συμβούλιον μετὰ λύπης παρατηρεῖ ὅτι τὰ ἱθαγενῆ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου οὐ μόνον δὲν καλοῦνται τακτικῶς εἰς ὅλας τὰς συνεδρίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη δὲν ἐκλήθησαν κα

θόλου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ μετασχωσὶ τῶν Συνεδρίων αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ μαρτυρεῖ κατάφορον ἀνευλάβειαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ἣν ἀνευλάβειαν οὗτος λαὸς βαρύνως φέρει.

18. Τὸ Συμβούλιον ἐν τέλει, ὃν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν πραγματικὴν τῆς Νήσου κατάστασιν, βλέπον δὲ μὴ εἰσακουσμένας τὰς συστάσεις τοῦ ὅχι μόνον διὰ τὴν νῦν εὐχὴ εὐάρεστον τοῦ λαοῦ κατάστασιν ἀνητυχεῖ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέλλον αὐτοῦ μετὰ δέους ἀτενίζει.

Εἶναι δ' εἰς ἄκρον λυπηρὸν, ὅτι ὅχι μόνον ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις συστηματικῶς κωφεύει εἰς τὰς συστάσεις τοῦ περὶ ζωτικωτάτων τῆς χώρας ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν γενομένη ἐκκλησις περὶ ἀποστολῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς μένει εἰσέτι ἀνεὺ ἀπαντήσεως καίτοι τὰ πράγματα αὐτὰ ὑποδεικνύουσιν ἀμεσῶς τὴν ἀνάγκην λήψεως σωτικῶν μέτρων.

Διότι πιθανὸν μὲν νὰ ᾖ ἀληθές, ὅτι βραδυτάτη τις πρόοδος ὁραιομένη πάντως εἰς τὴν ἀτομικὴν τῶν κατοίκων προοδευτικότητα, ἡδυνῶν δὲ τῷ χρόνῳ νὰ συντελεσθῇ, ἀληθές δ' εἶναι, ὅτι εὐτυχεῖς ἐποδεῖα προσδίδουσι πρὸς τὴν ζωὴν καὶ πρὸ πάντων ἀποτρέπουσι κινδύνους μειζόνων καταστrophῶν, ἀλλ' εἶναι ἐξ ἄλλου γεγονός ἐξαιρετικὸν, ὅτι ἡ νήσος οἰκονομικῶς διατελεῖ ἐν διαρκεί καχεξίᾳ, καὶ διεσπασμένη ἐκ τούτου μέτρων πρὸς ἐδραίωσιν, ἂν αὐτῆς εὐημερίας τοῦλάχιστον ἀνεκτατέρας καταστάσεως. Ἀντὶ δ' ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξερεθίζηται ἀκούουσα τὴν ἀπερίφραστον, ἀλλ' εἰλικρινῆ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ γλώσσαν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀγῆται εἰς πείρασους ἀτιδράσεις ἀποδαινούσας πρὸς βλάβην τῆς Νήσου, ἐάν εἰλικρινῶς καὶ αὐτὴ ὡς διατείνεται περὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ ἐνδιέφερεται καὶ μεριμνᾷ, καθήκον ἔχει νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀρσιν τῶν τῆς κακοδαιμονίας τῆς ὅλης ἀναξιοπαθείας Νήσου αἰτίων ἅτινα ἄλλως καὶ γωστὰ εἶναι καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξερτάται νὰ ἀρθῶσιν.

Εἶναι δ' αὐτόδηλον, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Νήσος βαρύνως καὶ ὑπὲρ τὰς οἰκονομικὰς αὐτῆς δυνάμεις φορολογεῖται, ἐφ' ὅσον αἱ δημόσιαι πρόσοδοι κατὰ τὸ μέγιστον μὲν μέρος ἀπορροφῶνται ὑπὸ πολυτελοῦς διοικήσεως ἡ καὶ τέλεον ἔξω τῆς Νήσου φυγαδεύονται, ἐλάχιστα δ' ἀναλόγως διὰ τὰς πολυεῖδεις τοῦ λαοῦ ἀνάγκας χρησιμοποιοῦνται, ἐφ' ὅσον ἴδια ὁ φοβερός μολιθος τῶν 92 χιλ. Ἀγγλικῶν λιτρῶν ἐξακολουθεῖ ὢν ἀνήρητο μένος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, οἰκονομικῶς ἡ χώρα θὰ εὐρίσκηται πάντοτε μὲν ἐν κινδύνῳ αἰωνίως δ' ἐν μαρasmus ἐπιδεινουμενῶ καὶ ἐκ πολλαπλῶν ἄλλων Κυβερνητικῶν πύετων.

Ἄν δὲ τούτοις προστεθῇ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, ὅχι μόνον δὲν ἐρχεται ἡ Κυβέρνησις ἀρωγὸς δι' ἃς ἄς λόγους ἡ μᾶλλον ἀναλόγου χρηματικῆς χεῖρας, ὅχι μόνον ἀρνεῖται καὶ παρακωλύει τὴν χάριν τῆς παιδείας εἰς ψήφισιν μέτρων

χρηματικῶς ἐπιβαρυνόντων μόνον τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ διὰ πολλῶν τρόπων πειράται νὰ ἐνσπείρῃ εἰς τὰ τῆς παιδείας ζιζάνια φθοροποιᾷ, ὡς ἐπραξεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐποπτῶν τῆς παιδείας, μὴ εἰσακούσασα τὰς συστάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ ἐνεργήσαντος, τότε δύναται τις νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ὕλικήν καὶ πνευματικὴν ἐποψὴν τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς Νήσου ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἥτις ἐπὶ πλέον καὶ αὐτὴν τὴν ἡθικο-θηρησκευτικὴν διάπλασιν τοῦ λαοῦ βλάπτει, σπουδαίως συνεργοῦσα, ὅπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διατελῇ ἀκέφαλος.

Ἡ ἀλγεινὴ αὕτη τῶν πραγμάτων κατάστασις ἀναγκάζει τὸ Συμβούλιον νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν του καὶ ἐξαιτεῖται φιλανθρωπίαν καὶ δικαιοσύνην ὑπὲρ τοῦ ὅλως ἀναξιοπαθούσης Κυπριακοῦ λαοῦ παρ' ἐκείνων ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ὁποίων αἱ τύχαι αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐνεπιστεύθησαν.

Ἀλλὰ καὶ παρ' ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε πικρὰς ἀπογοητεύσεις τοῦ συνεπεῖα Κυβερνητικῆς πολιτικῆς στενοῦ πνεύματος τὸ Συμβούλιον μετὰ τοῦ λαοῦ δὲν ἐπαύσαν ἔχοντα κρείττω ἰδέαν περὶ τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ πιστεύουσιν, ὅτι ἡ περίοδος τῆς μικροπολιτικῆς ἐστὶ βραχεία, τάχιστα δ' ἐλπίζεται περίοδος πολιτικῆς ἀνταξίας τοῦ μεγάλου φιλελευθέρου Ἀγγλικοῦ ἔθνους ὁπότε καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς θὰ εὐτυχῆσῃ νὰ ἴδῃ πληρουμένης τὰς δικαίας αὐτοῦ ἀξιώσεις ἥτοι τὴν Ἑνωσὶν αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, πρὸς τε εὐτυχίαν αὐτοῦ καὶ τιμὴν τοῦ Μεγάλου ἔθνους.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορὰ Λευκωσίας.

Κριθάρια	τὸ κοιλόν	γρ.	10—11
Σιτάριον	»	»	23—25
Βρώμη	»	»	7—8
Ὁρόδος ἐντόπιος	»	»	35—36
Πλυκάνισος	ἡ ὁκῆ	»	3
Μαυρόκοκκος	»	»	4
Λιναρόσπορος	»	»	1 1)2
Κουκκιά ξηρά	»	»	»
Ἀλευρα ὁ σάκκος	»	»	255
Ρακή σοῦμα 20 βαθμ.	ἡ ὁκ.	»	2
Οἶνοι μαῦροι τὸ γομάρι	»	»	90—130
» γλυκαῖς	»	»	200
Ἐλαια	ἡ λίτρα	»	20
Γεώμηλα ἡ ὁκῆ	παράδ.	»	20—25
Μαλλίτς ἡ λίτρα	»	»	14

Ἀποικιακά.

Ἀγγλικά ὀρύζια ὁ σάκκος	Γρ.	190
Ζάχαρις ὁ	»	270
Καφές ἡ ὁκῆ	»	10—12
Σάπων Τριπόλεως	»	7 1)4
Ἑλλ. α'. ποιот. Σκλαβοῦ- νου-Σημίτη ἡ ὁκῆ	γρ	6
» » » ἄλλων ἐργαστ. β'. ποι.	»	5 3)4
Πετρέλαια ρωσσ., τὸ κιβώτιον	»	65

Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ. 182

ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΑΙ ΕΝ Τῷ ΣΧΟΛΕΙῳ

[Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἐνδεα-
φερούσης παιδαγωγικῆς μελέτης
τοῦ κ. Α. Κουρτίδου.]

Πολλοὶ τῶν γονέων ἐξ εὐγενούς φιλο-
μαθείας ἢ καὶ ἐξ ἀπλῆς φιλοδοξίας ἐ-
ξαναγκάζουσι τὰ ἐκ ψυχοφυσικῶν αἰτίων
δυσμαθῆ τέκνα τῶν δι' ἀπειλῶν ἢ καὶ
ποινῶν εἰς σύντονον μελέτην ἢ τοιαύτη
υπερκόπως τεθ' νευρικοῦ συστήματος
ἐπιφέρει ἐτι μείζονα κατὰπτωσιν τῶν
πνευματικῶν ἐνδυνάμεων καὶ θυμικῆν δι-
ατάραξιν. Ὁ διδάσκαλος λοιπὸν καθήκον
ἔχει νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς γονεῖς νὰ μὴ
ἔχωσι πολλὰς ἀξιώσεις παρὰ τῶν τέκνων
τῶν καὶ νὰ τοὺς παραινέσῃ νὰ ἐκλιέωσι
δι' αὐτὰ ἐπάγγελμα μὴ ἀπατοῦν διαρ-
κῇ καὶ ἔντονον πνευματικὴν ἐνέργειαν.

Ἄλλ' ἰδίως μεγάλη εἶνε ἡ εὐθύνη τοῦ
διδασκάλου ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ἐαυτοῦ
παιδευτικὴν ἐνέργειαν. Ὁ ὄντως παιδαγω-
γὸς διδάσκαλος ὀφείλει κατὰ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τῶν παιδονομικῶν καὶ παιδευτι-
κῶν μέσων καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν
οὐ μόνον νὰ μὴ παρέχῃ ἀφορμὴν εἰς γέ-
νεσιν παθολογικῶν καταστάσεων ἐν ταῖς
ψυχαῖς τῶν παιδίων, ἀλλὰ καὶ τυχόν
λανθανούσας καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν
νὰ τὰς θεραπεύῃ.

Ἡ εὐμέθοδος διδασκαλία ἐποπτά καὶ
σαφὴ καθιστῶσα τὰ διδασκόμενα ἀπαι-
τεῖ ἥττονα κατανάλασιν πνευματικῆς δυ-
νάμεως τῶν μαθητῶν, παρ' ὅσῃν ἡ
στρυφνὴ καὶ ἀσφαῖς. Φιλέσους τις
ὥρισε τὴν σαφήνειαν ὡς εὐγένειαν πρὸς
τοῦ ἀκροατὰς ἢ τοῦ ἀναγνώστα. Εἰς
τὸν διδάσκαλον ἡ ἀδρότης αὕτη ἐπι-
βάλλεται ἐπιτακτικῶς ὡς καθήκον.

Δὲν εἶνε δυνατόν ἐνταῦθα ν' ἀνακε-
φαλαιωθῶσι αἱ κατὰ τὰς νεωτέρας ψυ-
χολογικὰς ἐρεῖνας ἀρχαί, καθ' ἃς δέον
νὰ ρυθμισθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ὥρο-
λόγιον τῶν μαθημάτων καὶ νὰ καταστῇ
συμφωνότερα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ψυ-
χὴν—τὴν παιδικὴν ἰδίαν ψυχὴν—ἡ διδα-
σκαλία.

Ὅχι δὲ μόνον διὰ τῆς διδασκαλίας,
ἀλλὰ δι' ὅλου τοῦ ἥθους, δι' ὅλης τῆς
προσωπικότητος αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ καὶ τῆς πραότητος ὀφείλει ὁ δι-
δάσκαλος εὐεργετικῶς νὰ ἐπιδράσῃ καὶ
ἐπὶ τῶν ἀσθενικῶν παιδίων.

Ἰπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡ-
λίου, εἰς τὴν ζεῖδωρον πνοὴν τοῦ κα-
θαροῦ ἀέρος καὶ οἱ ὕγιες ἐνισχύονται
καὶ οἱ ὠχροί, οἱ ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς κλίνης
ἐγερθέντες, ἀναρρωνύουσιν. Τοιαῦτα ἀ-
κτῖνες τοῦ ἡλίου, τοιαύτη ζεῖδωρος
πνοὴ δέον νὰ εἶνε δι' ὕγιες καὶ ἀσθε-
νεῖς ἢ μετ' ἀφοσιώσεως σιτοργὴ τοῦ
διδασκάλου.

Ἡ ψυχικὴ ἀνάπτυξις τῶν παιδίων
ἔχει ἀνάγκην διπλῆς μερίμνης. Ὅτε
μὲν εἶνε πρόωρος, ὑπὲρ τὸ δέον ὀρμη-
τικὴ καὶ ἀτίθασος—καὶ ἔχει ἀνάγκην
χαλινου—ὅτε δὲ βραδεῖα, ἀπελπιστι-
κῶς βραδεῖα, καὶ ἔχει ἀνάγκην κέντρου.
Ἐνταῦθα καταδεικνύει ὁ ἀληθὴς διδά-
σκαλος τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς του.

Πλήρης ὑπομονῆς καὶ ἐπιεικείας, δὲν
ὀργίζεται, δὲν ἐξαγριεύεται καὶ δταν
ἀκόμη ἔχη πρὸ αὐτοῦ παιδίον, τὰ ὅποια,

ὅπως λέγει ὁ Κόνωλλυ «ἐπρεπε νὰ τὰ
δέρῃ τις ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν.» συγχωρεῖ
ἐν ἡρέμῳ ἀνεξικακίᾳ, διότι γνωρίζει ὅτι
ἔχει ἀσθενεῖς ὑπάρχεις πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὁ
λατρός δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε σκλη-
ρὸς καὶ ἄγριος καὶ ἐκδικητικὸς πρὸς τὸ
πάσχοντα.

Πόσαι τιμωραὶ, ἐξ ἀτελοῦς γ' ὥσεως
τῆς ψυχοφυσικῆς ἰσορροπίας τῶν παι-
δίων εἶνε ἀδικήματα! Ὁ ποιητὴς Πα-
παρηγόπουλος εἶχεν ἀποκαλέσῃ τὸ ἐκ-
θετὸν «ἀγνὸν υἱὸν τῆς ἀμαρτίας» πολ-
λάκις καὶ τὸ ἀνισόρροπον καὶ ψυχοπαθές,
καθ' οἷον ὅποτε βαθμὸν, παιδίον εἶνε
ἀθῶος υἱὸς τῆς ἀμαρτίας. Πάντως δὲ
δὲν εἶνε ἀαυτεξούσιος καὶ ὑπεύθυνος δρᾶ-
στης τῶν ἀτελειῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σφαλ-
μάτων.

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι στοιχειώ-
δεις ψυχιατρικαὶ γνώσεις εἶνε ἀπαραί-
τητοι εἰς τὸν διδάσκαλον.

Ἡ ἰσχυρὴ καὶ πεπαλαιωμένη Ψυχο-
λογία, ἥτις διδάσκεται ἐν τοῖς Διδασκα-
λεῖσι: ἡμῶν ἀνάγκη τάχιστα ν' ἀντικα-
τασταθῇ διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς Ψυ-
χολογίας, περιλαμβανοῦσης πολλὰ ἐκ
τῆς φυσιολογικῆς καὶ τῆς παθολογικῆς
Ψυχολογίας.

Ἀλλαχόθεν ἕκαστον θέρος συγκαλοῦν-
ται εἰς ἐπιστημονικὰς ἀκροάσεις οἱ διδά-
σκαλοι. Καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ δύο μῆνας ἡ-
δύναται νὰ καλῶνται, κατ' ἐπαλλαγὴν,
ἐκατοστὺς διδασκάλων καὶ διδασκαλι-
στῶν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἀνακρίσιν
τῶν πραγματικῶν καὶ μεθοδολογικῶν γνώ-
σεων τῶν, πλην δ' αὐτῶν μαθη-
μάτων (ψυχολογίας, φυσιολογίας, σχολι-
κῆς ὕγινης) ν' ἀκούωσι παρ' ἐπιστή-
μονος μὲν ψυχολόγου ἀκριβοῦς Ψυχολο-
γίαν, παρὰ ἱκανοῦ δὲ ψυχιάτρου—καὶ
εὐτυχῶς δὲν ἀμοιροῦμεν τοιούτων—πα-
θολογικὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδίου.

Εἶνε δὲ ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ γείνη
τοῦτο καὶ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἀνα-
βολή. Δὲν βλέπομεν τί γίνεται περὶ
ἡμᾶς; Τὰ ἄλλα ἔθνη χωρεῖσιν ἔμπρο-
ς γοργῶς καὶ ἀδιαλείπτως.

Πότε καὶ ἡμεῖς θὰ ἀρῶμεν τὸν κράβ-
βατόν μας καὶ θὰ βαδίσωμεν;

ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΑ ὡς ΙΑΤΡΙΚΟΝ

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτ' ὁ ἀγνὸς
χυμὸς τῶν καρπῶν εἶναι ἐν τῶν
ἁρίστων καθαρτικῶν τοῦ αἵματος καὶ ἀνα-
νεωτικῶν τοῦ συστήματος ἐξ ὅσων ἔχομεν,
καὶ μάλιστα ὁ χυμὸς τῶν πορτοκαλλίων.

«Πολλοὶ οἱ ὅποιοι ἐμυθῶν νὰ τρώγουν
ἐν ἡ δύο πορτοκάλια εἰς κάθε σχεδόν
γεῦμα, καὶ μάλιστα πρόγευμα, εὖρον ὅτι
τοῦτο ἐπέφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα ἐπὶ
τῆς ὑγείας τῶν γενικῶς.

«Ἀλλὰ ξεφλουδίζετε πρακτικῶς τὰ
πορτοκάλια σας, διότι ἡ λευκὴ ψυχὰ, ἡ
κλειμένη κάτωθεν τοῦ κοκκίνου φλοιοῦ,
εἶναι δηλητηριώδης.»

Ταῦτα λέγει τὸ ἀγγλικόν περιοδικόν αὐ-
τοῦ λατροῦ τῶν Οἰκογενειῶν.

Μετακόμισεις.

Τὸ Γραφεῖον Παραγγελιῶν τοῦ κ. Κων-
σταντίνου Σαραφείμ μετεκομίσθη ἐν τῇ
ἀγορᾷ Παρουξί, παραπλευρῶς τοῦ κα-
ταστήματος τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου.

HOLLANDSCHE CREDIETBANK AMSTERDAM (HOLLANDE)

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΥ

[Ἀναγνωρισθεῖσα διὰ βασιλικῶν διαταγ-
μάτων τῆς 29ης Ἰουλίου 1890,
τῆς 25ης Μαΐου 1891 καὶ τῆς 7ης
Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀσφαλὴς τοποθέτησις χρημάτων.
Ἐλπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπεζῆς ταύτης αἱ λαχειοφό-
ροι ὁμολογίαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τά-
ξεις.

Τῆς Α' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 180.

Τῆς Β' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔ-
χουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 800.

Ὁ ἀγοραστὴς δύναται νὰ πληρῶνῃ τὰ
ποσὰ ταῦτα κατὰ μηνιαίας δόσεις διὰ
μὲν τὰς ὁμολογίας τῆς α' τάξεως κατα-
βάλλον μηνιαίως φρ. χρυσὰ 6· διὰ τὰς
τῆς β' τάξεως φρ. χρ. 10· καὶ διὰ
τὰς γ' τῆς τάξεως φράγκα χρυσὰ 20.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
α' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
100,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΔΕΚΑ ΠΕΝ-
ΤΕ.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
β' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
150,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς
γ' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν
600,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΕΙΚΟΣΙΕΝ-
ΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλοντα ἀμέσως πέντε
τούλάχιστον δόσεις γίνεται ἐκπτώσις
5 ο/ο.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δό-
σεως ὁ ἀγοραστὴς λαμβάνει τὸ συμβόλαι-
ον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχουσιν ἀναγε-
γραμμένα αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιω-
μάτων ὧν μετέχει καὶ οἱ ὅροι.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δό-
σεως ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς
εἰς τὰ κέρδη.

Πλείοτεραι πληροφορίες δίδονται ὑπὸ
τοῦ κ.

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρείας ἐν Λευκωσίᾳ.